

چه سالی این جایزه را برای شما گذاشتند؟

سال ۱۳۹۳.

یعنی یک جایزه حدود هفت سال و هشت سال، البته هفت سال پابرجا بود. هنوز این جایزه پابرجا است؟

هنوز هم آن جایزه لیست سیاه هست.

ولی شما خیلی راحت توی شهر تردد می‌کنید.

حالا که الحمدلله کشور ما آزاد است.

اگر دستگیر می‌شدید در بگرام یا گوانتانامو حضور داشتید، فکر می‌کنید مقاومت تان می‌شکست؟

مسلمان وقتی در مسیر جهاد قدم می‌گذارد از مصائب و مشکلات و امتحاناتی که در این مسیر متصور است، خودش را تربیت می‌کند که مقاومت کند. امید ما این بود که ان شاء الله مقاومت بکنیم ولی تقدیر الحمدلله با یک ابتلای بزرگ ما را آزمایش نکرد.

روز خروج امریکا، در خیابان‌های کابل چه خبر بود؟

همه مردم شادی و سرور داشتند و شلیک‌های شادبانه می‌کردند. روزهایی بود که دنیا و امریکا تصورش را نداشت. تنها مجاهدین در پرتوی ایمان شان، باورهایشان به این روز انتظار داشتند، امید داشتند که الحمدلله آن روز رسید.

و آن روز شما خیلی خوشحال بودید؟

دقیقاً، نبود برادرهای مجاهد ما که در این مسیر شهید شدند، احساس دیگری به انسان می‌داد ولی الحمدلله در مجموع بسیار خوش و ممنون لطف الهی بودیم.

آیا شمایی که ۲۰ سال جنگیده بودید، جنگ را می‌شناختید، حتی قوام و دوام نیروهای ارتش افغانستانی را هم رصد کرده بودید، فکر می‌کنید پشت پرده معامله‌ای شده بود که در مقابل نیروهای طالب هیچ‌گونه مقاومتی صورت نگرفت؟

نه، اصلاً روحیه مقاومت دیگر باقی نمانده بود. دیگر کسی حاضر نبود به خاطر آن نظام فرسوده، دست نشانده امریکا و متحدینش بجنگد و خودش را به خطر بیندازد. قبل از آن امتیازاتی داشتند، عساکره و اردوی پلیس، آن روزها این امتیازات شان و حقوق شان هم درست پرداخت نمی‌شد.

یک اردوی اجیر تازمانی که برایشان پول و امکانات داده می‌شود به خاطر پول مقاومت می‌کنند ولی وقتی خبری از پول و امتیازات و حقوق نباشد روحیه هم نباشد مقاومت ممکن نیست.